

ÎNCHEIERE

23 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Victor Ceceli,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Ceceli împotriva Curții de Apel Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Ceceli și menținută hotărârea Judecătoriei Comrat din 28 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 19 aprilie 2016, Victor Ceceli a depus cerere de chemare în judecată împotriva Curții de Apel Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 16 martie 2016, a expediat în adresa Curții de Apel Comrat o cerere, prin care a solicitat prezentarea informației cu privire la temeiurile în baza cărora cererile sale de chemare în judecată au fost remise în instanțele de fond, încălcându-i, astfel, drepturile sale.

Menționează că, cererea enunțată a fost recepționată de către pârâtă la data de 18 martie 2016 și informația urma să-i fie prezentată până la data de 07 aprilie 2016, însă nu a primit în termen nici un răspuns și nici informația solicitată.

Solicită constatarea încălcării dreptului său la informație și obligarea Curții de Apel Comrat să-i prezinte informația solicitată, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 28 octombrie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, respingând acțiunea, și-a argumentat concluzia prin faptul că, informația solicitată de către Victor Ceceli nu a fost elaborată, selectată, prelucrată, sistematizată și/sau adoptată de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, astfel, nu poate fi recunoscut faptul că, reclamantul a solicitat informație oficială, eliberarea căreia este reglementată de

Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 și nici faptul că, prin neeliberarea informației Curtea de Apel Comrat a încălcat prevederile Legii enunțate.

Totodată, prima instanță a reiterat că, Victor Ceceli, fiind participant la proces în cauzele enunțate, poate primi de la instanțele de fond pe rolul cărora se află în examinare, informațiile ce se conțin în ele în conformitate cu legea procesual civilă, dar nu conform Legii privind accesul la informație.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Victor Ceceli și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 mai 2017, Victor Ceceli a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Menționează că, instanța de apel greșit a indicat în decizia sa precum că, la data de 16 martie 2016, Victor Ceceli a expediat Curții de Apel Comrat o cerere, prin care a solicitat remiterea cererii de chemare în judecată cu privire la încălcarea drepturilor sale în altă instanță de judecată. Or, conform cererii de apel, el a indicat că, la data de 16 martie 2016, a expediat în adresa Curții de Apel Comrat o cerere, prin care a solicitat prezentarea informației cu privire la temeiurile în baza cărora cererile sale de chemare în judecată au fost remise în instanțele de fond, încălcându-i drepturile.

Invocă că, prima instanță eronat a concluzionat că, informația solicitată de către el, nu a fost elaborată, selectată, prelucrată, sistematizată și/sau adoptată de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, deoarece conform prevederilor art. 16¹ alin. (1) lit. k) ale Legii cu privire la organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995, președintele instanței judecătorești conduce activitatea de generalizare a practicii judiciare și de analiză a statisticii judiciare și prezintă informații asupra acestor activități Consiliului Superior al Magistraturii și, respectiv, Departamentului de administrare judecătorească în partea ce ține de analiza statisticii judiciare.

Relevă că, conform prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Astfel, consideră că, în situația în care informația solicitată nu era oficială, Curtea de Apel Comrat era obligată să-l informeze în termen despre acest fapt.

Prin referința depusă la data de 25 iulie 2017 Curtea de Apel Comrat a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 10 aprilie 2017 (f. d. 93), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 27 mai 2017 (f. d. 103).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Victor Ceceli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Victor Ceceli asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Victor Ceceli ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Victor Ceceli se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic